

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 3/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. januára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Veľký Krtíš v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/2004 v období po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 135/06-32 zo 14. júna 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. novembra 2007 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/2004 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 135/06-32 zo 14. júna 2006.

Z obsahu sťažnosti vyplýva: „Dňa 5. augusta 2004 podal som žalobu na Ing. J. S., niekdajšieho riaditeľa odboru riadenia ľudských zdrojov Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky pre zneváženie osobnosti šírením o mne nepravdivých údajov do prostredia štátnej správy, súdov a na mojom pracovisku, ktorým bolo v dávnejšej minulosti menované ministerstvo. Od podania mojej žaloby na Okresný súd vo Veľkom Krtíši podľa vecnej príslušnosti vo veci 4 C 74/2004 uplynuli už tri roky a tri mesiace. Vo veci bolo uskutočnené jedno pojednávanie a súd o mojej žalobe doposiaľ nerozhodol, čo preukazuje spôsobovanie prieťahov v súdnom konaní Okresným súdom vo Veľkom Krtíši vo veci 4 C 74/2004. Ústavný súd Slovenskej republiky už svojím nálezom I. ÚS 135/06-32 zo dňa 14. júna 2006, na základe mojej sťažnosti zo dňa 27. marca 2006, potvrdil oprávnenosť mojej sťažnosti na prieťahy v súdnom konaní spôsobené Okresným súdom vo Veľkom Krtíši vo veci 4 C 74/2004. Ústavný súd SR uvedeným nálezom o. i. nariadil Okresnému súdu vo Veľkom Krtíši, respektíve prikázal súdu, aby vo veci 4 C 74/2004 konal bez zbytočných prieťahov. Zrejme prikázanie prvostupňovému súdu takto konať veci nepomohlo, pretože od 14. júna 2006, kedy bolo prijaté rozhodnutie ústavného súdu, uplynul rok a päť mesiacov a vo veci 4 C 74/2004 nebolo vo veci doposiaľ rozhodnuté. Z toho dôvodu podávam Ústavnému súdu Slovenskej republiky novú sťažnosť na pokračovanie prieťahov v súdnom konaní vo veci 4 C 74/2004 spôsobených Okresným súdom vo Veľkom Krtíši.

Využitie opravných prostriedkov:

- dňa 24. septembra 2007 poslal som sťažnosť na spôsobovanie prieťahov v súdnom konaní vo veci 4 C 74/2004 predsedovi Okresného súdu vo Veľkom Krtíši. Poukázal som v nej na niektoré zbytočné procesné úkony súdu, ktoré mali o. i. za následok spôsobenie prieťahov v súdom konaní.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd „svojím rozhodnutím o mojej sťažnosti prikázal Okresnému súdu vo Veľkom Krtíši, aby pri prerokúvaní veci 4 C 74/04 pokračoval bez prieťahov a v zrýchlenom konaní, aby sa tak aspoň čiastočne odstránili zdržania spôsobené v súdom konaní doposiaľ“, zaviazal okresný súd zaplatiť mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 90 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia. Okrem uvedeného žiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, čo odôvodnil nepriaznivou sociálnou situáciou, v ktorej sa nachádza.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd konštatuje, že skoršou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. januára 2007 sa sťažovateľ domáhal vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 74/2004 v období po rozhodnutí ústavného súdu

č. k. I. ÚS 135/06-32 zo 14. júna 2006. O tejto sťažnosti rozhodol ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 254/07-14 z 27. septembra 2007 tak, že ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde a v súlade so svojou doterajšou judikatúrou odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti. Predmetné uznesenie ústavného súdu bolo sťažovateľovi doručené 17. októbra 2007.

Aj napriek uvedenej skutočnosti bola 29. novembra 2007 ústavnému súdu doručená ďalšia sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie rovnakého základného práva postupom toho istého orgánu verejnej moci v tej istej veci a za rovnaké časové obdobie. V tejto súvislosti ústavný súd zastáva názor, že v danom prípade ide o vec, o ktorej ústavný súd rozhodol uznesením z 27. septembra 2007. Obdobie dvoch mesiacov (pri namietanom porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov), ktoré uplynulo od uvedeného rozhodnutia ústavného súdu do doručenia ďalšej sťažnosti sťažovateľa, považuje ústavný súd za veľmi krátke a nepodstatné na to, aby danú sťažnosť mohol vyhodnotiť ako návrh spĺňajúci podmienku prípustnosti s prihliadnutím na § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. To však neznamená, že ústavný súd sa už v budúcnosti nebude môcť zaoberať prípadným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v uvedenej veci, avšak len pri splnení všetkých zákonných predpokladov a náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť odmietol pre jej neprípustnosť.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami, ktoré sťažovateľ v sťažnosti nastolil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. januára 2008